

[Nürnberg], 9. November 1553

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 452f.

S. D. Accepi Isocratem tuum munus gratissimum. Sed hoc mihi molestum est, nihil habere quod à me rependam. Elogium quidem τῆς ἐπανορθώσεως non admitto. nam neque indigere correctione puto opus tuum, neque mihi hoc sumo, vt alienorum scriptorum corrector esse ausim. Sed quod in litteris humaniss[imis] petis, vt moneam, id, si quid erit eiusmodi de quo aliud mihi fortè in mentem veniat, quàm tibi venit, non dubitabo facere, vt mea sententia tibi significetur. Ego nunc hīc etiam resideo. atque istuc saepe respexi animo meo, et si copia data fuisset, etiam contulisse me, vt in tua bibliotheca aliquantisper versarer. nam mihi persuadeo, neque futurum vt hoc mihi negaretur, et hospitium me facile reperturum fuisse. Sed nunc ista opportunitas amissa est. nam et illud tempus quo vti ad hanc excursionem potuissem, auolauit, et me officium meum iamdudum admonet, vt ad Academiam reuerti studeam. De republica nihil scribendum est, vel omnino tanquam euersa et perdita, vel à nobis, οἱ ἔσμεν ἐν μούσαις ἀεί. huius enim generis ὡς ἀπολιτεύτου sapientes isti disputationes derident. Mihi timido quidem et imbelli liceat metuere nunc etiam. Adhuc enim video κακοῖς omnes ferme iāσθαι κακά. Sed haec omittamus, μηδέ τι ταῦτα λεγώμεθα ἀχνύμενοί περ. Profuisse adolescenti illi, de quo scribis, litteras meas, ipsius caussa laetor, et cupio gratias te agere Hencelio nostro et salutem dicere verbis meis. Iam subit exordium litterarum tuarum, quo haereditatem obuenisse mihi gratulare. Ego verò, mi Hieronyme, non patrimonio sed curis et molestijs auctus sum, relictis à sorore liberis in re tenui καὶ μετ' οὐσίας ὑπόχρεω. Mihi autem tuum iudicium de me est grauissimum. Vale. 5. Id[us] IXbris. Anno 1553.